

ÎNCHEIERE

21 septembrie 2016

municipiul Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului, – Svetlana Filincova,
Judecători – Dumitru Mardari, Maria Ghervas,

Examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Biroul Vamal Chișinău,

în pricina civilă intentată la cererea de chemare în judecată în ordinea contenciosului administrativ depusă de societatea cu răspundere limitată „Paviramus” împotriva Biroului Vamal Chișinău, privind anularea actelor administrative și restituirea surplusului taxelor încasate,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 11 februarie 2016, prin care a fost respins apelul Biroului Vamal Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 08 august 2013 societatea cu răspundere limitată „Paviramus” (în continuare SRL „Paviramus”) a depus cerere de chemare în judecată în ordinea contenciosului administrativ împotriva Biroului Vamal Chișinău, solicitînd anularea actelor de inspecție emise la declarațiile vamale în detaliu nr.DV15513 din 29 iunie 2013, DV16175 din 07 iulie 2013 și DV16852 din 15 iulie 2013, cu anularea declarațiilor vamale în cauză și restituirea sumei de 41 363,71 lei, încasată suplimentar.

În motivarea cererii a indicat că în conformitate cu declarațiile vamale nr.3029 I 15513 din 29 iunie 2013, nr.3029 I 16175 din 07 iulie 2013, nr.3029 I 16176 din 07 iulie 2013 și nr.3029 I 16852 din 15 iulie 2013 SRL „Paviramus” a importat în Republica Moldova pepene verde în stare proaspătă. La import a respectat întocmai procedura stabilită la determinarea și declararea valorii în vamă a mărfurilor introduse, prezentînd toate documentele necesare pentru confirmarea veridicității datelor privind valoarea mărfii în vamă și a datelor suplimentare referitoare la marfă, acestea nefiind contestate de Biroul Vamal Chișinău. Ulterior, fără a-și rezerva cerința obligatorie de confirmare, necătînd la faptul că a importat de mai multe ori mărfuri de acest gen, de către Biroul Vamal Chișinău au fost emise actele de inspecție, în temeiul cărora s-a perceput nefondat taxe vamale în sumă de 41 363,71 lei.

SRL „Paviramus” consideră ilegale acțiunile Biroului Vamal Chișinău, întrucât în mod unilateral și subiectiv a fost recalculată valoarea în vamă a mărfii.

Prin hotărîrea Judecătorei sectorului Botanica municipiul Chișinău din 16 martie 2015 a fost admisă integral cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Paviramus”. Au fost anulate acele de inspecție emise de Biroul Vamal Chișinău cu nr.3029 I 15513 din 29 iunie 2013, nr.3029 I 16175 din 07 iulie 2013, nr.3029 I 16176 din 07 iulie 2013 și nr.3029 I 16852 din 15 iulie 2013 privind ridicarea valorii în vamă a mărfurilor importate conform declarațiilor vamale cu aceleași numere și din aceleași date. A fost încasat de la Biroul Vamal Chișinău în beneficiul SRL „Paviramus” surplusul taxelor vamale încasate pentru marfa importată conform declarațiilor vamale nr.3029 I 15513 din 29 iunie 2013, nr.3029 I 16175 din 07 iulie 2013, nr.3029 I 16176 din 07 iulie 2013 și nr.3029 I 16852 din 15 iulie 2013 în mărime de 41 363,71 (patruzeci și una mii trei sute șaiszeci și trei) lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 11 februarie 2016 a fost respins apelul declarat de Biroul Vamal Chișinău și menținută hotărîrea Judecătorei sectorului Botanica municipiul Chișinău din 16 martie 2015.

La 29 aprilie 2016 Biroul Vamal Chișinău a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 11 februarie 2016, solicitînd casarea deciziei instanței de apel și a hotărîrii instanței de fond, cu pronunțarea unei noi hotărîri, prin care să fie respinsă acțiunea SRL „Paviramus” ca neîntemeiată și tardivă.

În motivarea cererii recurentul a indicat că instanțele de judecată ierarhic inferioare au interpretat în mod eronat legea și nu au constatat și elucidat pe deplin probele.

Sustine recurentul că instanțele de judecată ierarhic inferioare au constatat eronat că SRL „Paviramus” a prezentat toate actele necesare prevăzute de Hotărîrea Guvernului nr.600 din 14.05.2002, din motiv că nu a elucidat circumstanțele importante și anume, divergențele constatate în actele prezentate.

Contrar circumstanțelor reținute în speță, reieșind din faptul că setul de acte prezentat inițial nu era complet, iar actele solicitate suplimentar de organul vamal nu au fost prezentate, s-a constatat imposibilitatea aplicării metodei nr.1 de aplicare a valorii în vamă a mărfii, iar organul vamal a oferit posibilitatea declarantului de a determina valoarea în vamă a mărfii conform metodelor 2,3,4 și 5. Respectînd principiul consecutivității și reieșind din imposibilitatea aplicării celorlalte metode de determinare a valorii mărfii în vamă, a fost aplicată metoda de rezervă – a 6-a.

Mai indică recurentul că SRL „Paviramus” a înaintat tardiv pretenția ce ține de actul de inspecție DV 3029 I 15513 din 29 iunie 2013, ori termenul prevăzut pentru contestarea actelor vamale este de 10 zile.

Analizînd temeiurile invocate în cererile de recurs, în raport cu materialele pricinii și prevederile Legii, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de Biroul Vamal Chișinău ca fiind inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin.(1) din Codul de Procedură Civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) Cod Procedură Civilă.

În conformitate cu art.433 lit. a) Cod Procedură Civilă cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod Procedură Civilă.

Dat fiind faptul că temeiurile declarării recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII Cod Procedură Civilă, sunt strict delimitate de art.432, Completul reține că, reieșind din prevederile art.437 alin.(1) lit.f) Cod Procedură Civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau acelor circumstanțe ale aplicării eronate ale normelor de drept material sau procedural, care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, criticile aduse de recurent, însoțite de vasta argumentare a circumstanțelor de fapt și de drept ale pricinii, percepute din propriul punct de vedere al recurentului, nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art.432 din Codul de Procedură Civilă, în condițiile în care se insistă asupra reaprecierii probelor și circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de judecată.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanța de judecată, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului.

Mai mult ca atît, Colegiul notează că, în esență, argumentarea expusă în cererea de recurs este similară argumentării expuse în suplimentul la cererea de apel din 06 ianuarie 2016, asupra căreia instanța de apel s-a expus cu suficientă claritate, circumstanță care evidențiază caracterul iluzoriu al criticilor aduse de recurent.

Cu privire la aspectul ce ține de tardivitatea pretențiilor SRL „Paviramus”, se cere a fi precizat că argumentul în cauză nu poate fi reținut, în condițiile în care Biroul Vamal Chișinău a participat la examinarea pricinii în fond și în apel, însă a evitat să formuleze careva pretenții în acest sens la etapele respective de examinare a cauzei, motiv pentru care decade posibilitatea invocării în recurs.

Se cere a fi precizat că, specific recursului declarat în condițiile secțiunii a 2-a, Capitolul XXXVIII, Cod Procedură Civilă, este că recursul nu provoacă o rejudecare a fondului pricinii. Rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin.(2), (3) și (4).

Abordarea recurentului în speță evidențiază în mod clar dezacordul acestora cu soluția dată de instanța de judecată, însă argumentele acestuia nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor instanței de judecată, care ar impune declararea recursului ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, iar recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, caracter care nu poate fi evidențiat de cererile de recurs în cauză.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin.(2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Cod Procedură Civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarate de Biroul Vamal Chișinău.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Judecători –

Svetlana Filincova,

Dumitru Mardari

Maria Ghervas